

Caritat i previsió

Recullint una opinió que havia anat fent-se rotllo, el Consell de la Mutual i la Junta del Sindicat, separadament i a una, han coincidit en el punt de traspasar al capítol de beneficència del segon, els donatius que per a destí indeterminat rebia la primera. El que són les coses! La Mutual que hagué d'admetre en son programa la beneficència, no n'ha realitzat cap acte propiament parlant, havent d'acabar per despendre-se'n; en canvi el Sindicat, que no en feia esment remarcable, sense adonar-se'n, ha convertit la beneficència en una forta palanca i la fa brillar com una orla en una imperial corona.

Aixís ha d'ésser, aixís havia d'haver sigut des del primer moment. El sublim esfluvi de la caritat incondicionada dulcifica tant, tantíssim els caires vius d'una organització de lluita tal com el Sindicat, com es impropri i perillós erigit en principi o costum dintre d'una escola de disciplina moral segons es i ha d'ésser la Mutual. Com digué En Proubasta, cap metge, ni cap esposa de metge, ni cap fill de metge ha de sentir a Catalunya l'aspror de la miseria. Manera de lograr-ho? Amb caritat i previsió. Previsió exercida a fons per la Mutual; caritat practicada amb delicadesa pel Sindicat.

La Mutual no pot fer caritat, no té de fer-ne i, sobre tot, no n'ha de rebre encara que sigui dissimulant-la; el Sindicat en pot fer, ha de fer-ne enginyant-se els recursos necessaris per a fer tota la que sigui indispensable.

Els mil cent homes inscrits a la Mutual, no han d'anar pas darrera de donatius que disminueixin derrames. Si aquestes resultessin insuficients per a cobrir els riscos, prova fora de mal càlcul i essencial la modificació; ben tranquils podem estar per aquesta banda. I si resultessin insuportables per la majoria, símptoma satèlit tindriem o be d'insuficiència de retribució del treball mèdic, i hauria d'obrar-se en conseqüència, o be de de desenpenyament d'una funció social tan migrada, que també ens hauria de fer obrar en conseqüència.

Fins potser convé que ésser de la Mutual exigeixi un xic d'esfoç, representi un petit sacrifici sistematitzat, a canvi de les aventatges innegablement superiors que té. Per una banda, dintre de la organització professional de la classe mèdica catalana, la Mutual ha de representar una veritable escola mèdica de previsió, per a perenne entrenament en aquelles modalitats de la Medicina social de les quals els metges n'han estat fins fa poc massa allunyats i dintre les quals han de capbossejar sens treva, perquè hi ha una munió de problemes que si no s'enfoquen i resolen amb nosaltres s'enfocaran i resoldran contra nosaltres.

Per altra banda, si la Mutual exigeix cert esforç, si requereix un petit sacrifici sistematitzat, serà, com va éssent, el més ferm lligam del Sindicat, puix cada soci la sentirà com quelcom seu, com una perllongació de la llar, i tan s'averkonyirà d'allargar la ma en nom d'ella quan en son nom propi no l'allargaria, com s'averkonyirà o es compadirà quan hagi d'ésser allargada per un company o els familiars d'un company víctima de la seva imprevisió o de dissorts superiors a tota previsió.

Quan el Sindicat vulgui, que practiqui llibèrrimament la caritat amb tota puresa; al metge li encana més les ales d'àngel que les urpes de lleó. A la Mutual, practiquem també amb tota puresa la doctrina mutualista; ella corretteix d'una manera sorda i eficaç els excessos de l'egoisme; fa sentir la grandesa de tots dintre de la petitesa d'un; fortifica l'apreci de la dignitat personal amb el desig de viure sempre per les propies forces; dona pau present augmentant la seguretat del pervindre; es també caritat, caritat a la bestreta, caritat sempre, sempre justa, devasall d'amor fecund; fraternitat d'homes lliures, que amb el fruit del seu treball es reparteixen entre tots les pèrdues que sofreixen alguns, regint-se pel principi de completa igualtat de drets i de deures pels afiliats.

H. Sicart